



Misi Sulawesi Nieuwsbrief

November 2025, NR 21

Beste (deelgenoten)gemeenteleden, familie en vrienden,

Een hartelijke groet vanuit Makassar, waar sinds deze week het regenseizoen zich aankondigt. Wellicht moeten we de komende periode onze fiets wat vaker inwisselen voor de auto; als het hier regent, kun je binnen een paar seconden helemaal doorweekt zijn. Het is, zoals wel vaker, al even geleden sinds onze laatste nieuwsbrief is verschenen. Het schiet er, naast onze andere taken en verantwoordelijkheden, helaas toch iets te snel bij in. Hopelijk maken jullie, onze trouwe achterban, het goed! Met ons gaat het (ook) goed. Een nieuwsbrief is ook altijd een goed moment om weer even stil te staan bij alles wat er de afgelopen maanden is gebeurd, al is wat we schrijven natuurlijk maar een klein deel daarvan. Maar samen met de extra berichten die we de afgelopen maanden wél hebben geschreven, hopen we jullie een beetje een beeld te kunnen geven van ons leven en werk hier.

Toraja

We zijn de afgelopen periode veel in Toraja geweest, vooral omdat het centrum/het synodekantoor van de Torakerk daar is gevestigd. Laurens Jan is er geweest voor vergaderingen, besprekingen en ontmoetingen (daarover verder in de nieuwsbrief en in de extra berichten meer). Ook is hij er in september met een delegatie van de GZB geweest in het kader van het 125-jarig bestaan van de GZB volgend jaar. Dat was een week met mooie gesprekken en ontmoetingen, waarin duidelijk Gods werk in Toraja zichtbaar werd. De GZB is met het zendingswerk begonnen in Toraja en dat heeft vrucht gedragen! Tijdens het jubileumjaar van de GZB zullen jullie daar vast meer over horen en zien. In augustus is Lourina in Toraja geweest. Elizabeth de Goeijen, oud-zendingswerker van de GZB in Toraja, had samen met een aantal vak-

genoten een driedaagse pedagogische cursus (het ging vooral over het belang van spelen) georganiseerd voor de begeleiders bij een centrum waar kinderen met een beperking komen. Elizabeth was in het verleden zelf ook bij betrokken bij dit centrum (wat onder de Torajakerk valt). Lourina was gevraagd om tijdens de cursus wat te helpen bij het vertalen, bijv. tijdens groepsgesprekken. Het was leuk om zo een paar dagen met deze vrouwen op te trekken en zelf ook wat nieuwe dingen te leren. En natuurlijk hopen we dat het de vrouwen verder heeft geholpen in hun mooie (maar niet altijd even makkelijke) werk.

In dit nummer:

Toraja	1
Vakantie, conferentie en paspoort verlengen	2
Dankbaarheid	2
Dankbaarheid (vervolg)	3
Bezoek en trainingen	3
Van Febe	3
Meer weten?	4
Tenslotte	4
Dank- en gebedspunten	4

Vakantie, conferentie en paspoort verlengen

Tijdens de vorige nieuwsbrief stonden we vlak vóór de schoolvakantie van de kinderen, aan het eind/begin van het schooljaar. Nadat de kinderen hun rapport hadden gekregen, waar zij (en wij als ouders ook) dankbaar voor waren, hebben we een aantal weken kunnen genieten van rust en samenzijn met elkaar. We zijn naar onze vertrouwde stek (het eiland) getogen, ook om daar present te zijn te midden van een gemeenschap van niet-christenen. Maar dit keer hebben we een alternatieve route genomen om daar te komen, zodat we ook voor ons nieuwe delen van Sulawesi konden ontdekken, zoals een mooi (nationaal) park in Midden-Sulawesi. Het was erg leuk, dit 'backpacken' met onze eigen auto... We hadden onze slaapplekken niet van tevoren geregeld, en het was elke keer weer afwachten waar we terecht zouden komen. Het was een mooi avontuur en zo iets levert ook altijd weer mooie (en soms ook verrassende) ontmoetingen op. Een deel van onze vakantie hebben we ook doorgebracht met onze broer/zwager, schoonzus en neefje, die ons kwamen opzoeken. Dat was natuurlijk ook leuk!

Toen we weer terug in Makassar waren, moesten we bijna gelijk weer weg. I.v.m. de procedure om ons visum te verlengen, moesten ook onze paspoorten (of althans die van Jefta, Febe en Lourina) verlengd worden en daarvoor moeten we naar de ambassade in Jakarta. Omdat Laurens Jan die week voor een conferentie naar Salatiga moest (ook op Java), zijn

we samen naar Semarang (Java) gereisd. Op het vliegveld daar scheidden onze wegen: Laurens Jan ging met een groep andere deelnemers (vanuit de Torajakerk, voornamelijk predikanten) door naar Salatiga en de kinderen en ik (Lourina) konden nog even Semarang verkennen vóór we verder gingen naar Jakarta. Na een mooie treinreis kwamen we aan in Jakarta, waar we de volgende ochtend vroeg bij de ambassade verwacht werden. De aanvraag verliep voorspoedig en de kinderen genoten van het lezen in de Nederlandse boeken in de bibliotheek bij de ambassade. Ook in Jakarta hadden we nog de gelegenheid om het één en ander te bekijken, vóórdat we

weer in het vliegtuig op weg naar Makassar gingen. De schoolvakantie van de kinderen vloog voorbij en voor ze het wisten moesten ze alweer naar school... Maar ze waren opgeladen om daar weer vol goede moed aan te beginnen. De conferentie die Laurens Jan in Salatiga had ging over secularisatie. Er was een afvaardiging vanuit de GZB aanwezig en verder vooral predikanten van een aantal Indonesische partnerkerken van de GZB (waaronder dus 'onze' Torajakerk). Het doel van de conferentie was om meer inzicht te krijgen in wat secularisatie nu precies is en hoe je daar als kerk op kunt reageren. Ook Indonesië krijgt daar hoe langer hoe meer mee te maken namelijk.



In de trein, van Semarang naar Jakarta

Dankbaarheid

Soms voelt het werk als ploegen op de rotsen, dan lijkt er allemaal weinig beweging in te zitten. Maar dan ineens gebeurt er toch ineens iets waar we de hand van God in zien!

Laurens Jan was al eens gevraagd, door de tweede synodevoorzitter, om een concept te schrijven met het oog op het professionaliseren van het zendingswerk. Laurens Jan was blij met deze vraag en schreef een uitgebreid stuk, met daarin (gezien de context hier) vergaande voorstellen. Dit stuk is besproken met de leiders van de classis, regionale en landelijke synode en



Synodevergadering

Dankbaarheid (vervolg)

vervolgens doorgestuurd naar de landelijke synodevergadering. Groot was onze dankbaarheid toen dit stuk heel positief werd ontvangen tijdens de synodevergadering en ook aangenomen werd als toekomstig beleid! Dat laatste is hier heel erg van belang. Zonder een synodebesluit kan er geen actie ondernomen worden. Het komt nu natuurlijk wel aan op de uitvoering, maar dit is al een hele belangrijke eerste stap! Na deze synodevergadering heeft er al een verdere doordienking plaatsgevonden met kerkelijke leiders, waarbij Laurens Jan de gelegenheid kreeg om al wat concrete voorstellen te delen. We verwijzen jullie graag naar ons laatste extra bericht, waarin we uitgebreider hebben geschreven over dit onderwerp.

Bezoek en trainingen

Tijdens de afgelopen periode hebben een aantal mensen vanuit Nederland ons opgezocht. Vrienden van ons (uit onze studententijd) reisden met hun drie kinderen door o.a. Indonesië en hebben een weekend bij ons in Makassar doorgebracht, erg gezellig. De zondag in datzelfde weekend ontmoetten we ook een Beter Uit-groep, die toen in Makassar was. In augustus kwamen Laurens Jans oud-collega in Den Haag en een oud-studiegenoot samen nóg een keer naar Indonesië. Ze waren beiden al eerder geweest en zijn dit keer met Laurens Jan mee geweest naar Seko (een afgelegen, moeilijk bereikbaar gebied), waar Laurens Jan een aantal dagen trainingen gaf. Een training over het huwelijk en ook een training over onze roeping om te getuigen. Ook hebben beide vrienden gepreekt. Het was mooi om zo samen met deze vrienden (beiden ook predikant) daar te zijn, de gastvrijheid in deze gemeenten te ervaren en zo over en weer bemoedigd te worden! Ook heel bijzonder was het bezoek van onze beide vaders, samen met een oom (op de foto bovenaan in de klas en met de juf van Febe). Aangemoedigd wor-

den door je beide opa's en oom tijdens het sport-evenement op school geeft toch wel echt iets extra's; het bezoek was zeker ook voor onze kinderen heel waardevol! Het werk ging natuurlijk gewoon door en het was mooi dat ze ook daar wat van meegemaakt hebben.



In Seko, tijdens een Bijbelkamp waar Laurens Jan en een aantal andere predikanten ook bij waren.

Van Febe

Hallo lezers! Ik ben Febe en mijn moeder vroeg of ik een stukje wilde schrijven dus ik dacht: dan ga ik schrijven over mijn retraite van 29-31 oktober. Woensdag ging ik weg naar Malino, een plaatsje van ongeveer 2,5 uur rijden vanaf Makassar. Er waren drie bussen: voor klas 6A (mijn klas), 6B en 6C. Nadat we aankwamen hadden we al gelijk twee sessies. Het thema van deze retraite was: In Christ we grow, for Christ we show. Dat betekent: In Christus groeien we, voor Christus tonen we. Daar gingen de sessies dan ook over. De volgende dag moesten we er al heel vroeg uit, om half zes! Die dag hadden we weer twee sessies en gingen we oefenen voor de talentshow die in de avond gehouden zou worden. Dat moest je in een groep van 11 kin-

deren doen. Alle groepen hadden gekozen om een drama te doen, ook onze groep dus. In die laatste avond hadden we een vol programma. Het begon met de talentshow en daarna een kampvuur. Eerder die dag hadden we op een briefje onze zonden geschreven en die moesten we nu in het vuur gooien als een soort symbool dat je die zonden achter je laat. De volgende ochtend hadden we outbond waar we allemaal spelletjes in deden. En daarna...de bekendmaking van de winnaar van de talentshow! En onze groep had gewonnen! Dat had ik echt niet verwacht. Daarna gingen we in dezelfde bussen waar we in gekomen waren weer naar huis. Ik vond de retraite super leuk!



Febe met haar klas/jaargenoten tijdens de retreat.

Meer weten?

Willen jullie meer weten over ons werk hier? Hierover schrijven we extra berichten die door onze TFC verstuurd worden. Opgeven voor deze extra berichten kan door een e-mail te sturen aan onze TFC (misi.sulawesi@gmail.com) of door het ons even te laten weten.

Tenslotte

In de volgende nieuwsbrief, die snel zal volgen, o.a. meer informatie over ons komende verlof (eind van dit jaar en begin volgend jaar).

Hartelijke groeten vanuit Sulawesi van Jefta, Febe, Amos, Laurens Jan en Lourina Vogelaar

Dank- en gebedspunten:

- Dank voor de positieve reacties en het feit dat het stuk (waarover we hierboven schreven) als toekomstig beleid is aangenomen door de synodevergadering! Gebed gevraagd voor het vervolg, de uitwerking. Daar komt het op aan! Bid voor wijsheid om op een juiste manier een vervolg te geven aan de ingeslagen weg.
- Dank voor de fijne retreat die Febe gehad heeft.
- Dank voor de trainingen, preekbeurten (ook weer in de gevangenis), en ontmoetingen in de afgelopen maanden.



Gebed en zegen

CONTACT

Voor adreswijzigingen en
overige informatie GZB |
Postbus 28 | 3970 AA |
Driebergen T 0343-512444 |
E info@gzb.nl | W
www.gzb.nl

COLOFON

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de Hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL63 ABNA 0476 3954 29 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.



U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi.
Dank voor uw onmisbare steun!